

Den næste sag på dagsordenen var:

43) Fortsættelse af anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 82:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedring af voldtægtsfres retsstilling før og under retssagen.

Af Anne Baastrup (SF), Elisabeth Arnold (RV) og Line Barfod (EL).
(Fremsat 2/12 2003. Første behandling 16/3 2004. Betænkning 6/5 2004. Første del af anden (sidste) behandling 27/5 2004. Tilføjelse til betænkning 27/5 2004. Ændringsforslag nr. 3 og 4 af 2/6 2004 uden for tilføjelse til betænkningen af justitsministeren (Lene Espersen)).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 2 ændringsforslag af justitsministeren (Lene Espersen).

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-4 vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige tak til en hel masse forskellige aktører i denne her sag.

SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten fremsatte for lang tid siden et forslag om forbedring af voldtægtsfres retsstilling. Vi opremsede seks punkter. Der var ikke mulighed for at samle flertal for det i Folketinget. Det beklagede vi, men vi var ikke så frygtelig overraskede, for sådan er det jo ofte, når man fremsætter private beslutningsforslag.

Ved betækningsafgivelsen efter behandlingen i udvalget stod det imidlertid klart, at både Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet havde udarbejdet meget nøjagtige og meget grundige betækningsbidrag, som i virkeligheden udma-

lede for os, hvad der skulle til, for at vi kunne samle et stort flertal for dette her forslag. Vi plukkede derfor et par elementer ud af vores oprindelige forslag og kunne dermed samle et flertal i Retsudvalget for dette forslag.

Til sidst kom også regeringen på banen og fik sine betingelser med, også udmøntet i et af de ændringsforslag, som netop er passeret, hvilket betyder, at vi nu med totalt flertal, enstemmighed i Folketinget får skaffet fire kontante forbedringer for voldtægts ofre under retssagen.

Jeg synes, det er et enestående godt eksempel på, at samarbejdet kan fungere i Folketinget, og vi vil gerne herfra sige tak til alle, der har medvirket.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 98 stemmer.

Formanden:

Justitsministeren vil få meddelelse om denne beslutning.

Den næste sag på dagsordenen var:

44) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 72:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af lejerers rettigheder.

Af Lissa Mathiasen (S) m.fl.
(Fremsat 25/11 2003. Første behandling 20/1 2004. Betænkning 1/6 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Vi har her for godt 4 timer siden fået ministerens svar på et spørgsmål til det her beslutningsforslag. Det var på baggrund af en henvendelse fra Danmarks Lejerforeninger.

Jeg skal selvfølgelig ikke trætte Folketinget med hele svaret fra ministeren, men kun de to sidste linjer i ministerens svar, hvor der står:

»Efter min opfattelse indeholder reglerne efter vedtagelsen af L 78 B en fuldt ud tilstrækkelig beskyttelse af lejernes interesser.«

Lovforslag nr. L 78 B var regeringens forslag, som blev vedtaget i forgårs. Jeg har også set, at socialministeren i Berlingske Tidende i går har udtrykt stor glæde over, at vi nu har fået en afbalanceret løsning, som sikrer lejerne tryghed i boligen.

Jeg vil nok sige, at hvis man fra ministerens side mener, at man med det indgreb, der er foretaget med lovforslag nr. L 78 B, har givet lejerne den beskyttelse, som de har behov for, og som de også har fortjent, så er der i hvert fald noget, ministeren endnu ikke helt har fattet.

Jeg undrer mig lidt over, at ministeren også i Berlingske Tidende i går giver udtryk for glæden over, at regeringen nu har fået det her igenem. Vi havde ikke fået den lejerbeskyttelse igennem i forgårs, hvis ikke regeringen havde fundet ud af, at der var et flertal imod den, og derfor måtte ændre det.

Kl. 15.00

Jeg vil så til gengæld sige, at set i forhold til, hvilke problemer vi i øvrigt har vedrørende lejerrettigheder, ja, så har jeg da stadig væk behov for at tage en debat om B 72.

For det første: Til trods for det, der kom igenem i torsdags, er det stadig væk over 100.000 mennesker – det er de mennesker, som bor i beboelsesejendomme med fra et til tre lejemål, og det er de mennesker, der bor i uregulerede kommuner – der ikke har fået nogen forbedringer i kraft af det, regeringen satte igennem.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi er meget skuffede over, at regeringen bare koldt og kynisk afviser indgreb over for uefterrettelige udlejere, og jeg er meget skuffet over, at regeringen fulgte de private udlejere og helt afviste at ville drøfte spørgsmålet om vetoret til lejerne ved moderniseringer af deres lejligheder.

Jeg synes, det er beskæmmende, at den boligspeculation, som vi alt for ofte ser – den bliver afdækket med jævne mellemrum i vores formiddagsblade – skal have lov til at fortsætte uhindret. Det er udlejere som f.eks. Låsbysvendsen

m.fl. Det er uforståeligt for os, at regeringen og Dansk Folkeparti ikke vil gribe ind over for sådan nogle typer. Det er også uforståeligt, fordi man fra Dansk Folkepartis side gerne vil give indtryk af også at ville tænke på lejerne og deres tarv. Vi mener, at lejerne bør have vetoret.

Man kan også godt stille det spørgsmål: Hvordan kan det være, at parcelhusejere og andelshavere fuldt ud skal kunne glæde sig og gå i byggemarkedet om lørdagen, mens lejerne reelt ikke har indflydelse på, hvordan deres lejlighed skal moderniseres. Jeg synes, det ville være godt i tråd med regeringen, men vel egentlig også med Dansk Folkepartis tanker om frihed for den enkelte, at også lejerne kunne få lov til at igangsætte moderniseringsaktiviteter i deres lejlighed uden at risikere, at udlejere kommer og siger: Nu vil vi have lov til at bestemme, hvordan moderniseringen skal være, og derefter leje lejligheden ud til en væsentlig højere pris.

Derfor er indgrebet over for opsigelse ved ombygning ikke et tilstrækkeligt effektivt våben i kampen mod boligspekulation, derfor er det rimeligt, at vores lejere også får den vetoret, som vi her har lagt op til, og derfor er der behov for at styrke lejernes rettigheder.

Jeg vil så godt slutte med til sidst at sige, at jeg da skal beklage, for jeg kunne forstå på ministeren, da vi havde førstebehandlingen, at det er urimeligt at bruge Folketingets tid til det her. Jeg tror ikke, at de mange lejere, der sidder ude og oplever en Låsbysvendsen eller oplever andre udlejere, som groft misbruger deres situation, føler, at det er at misbruge Folketingets tid. Men til gengæld er det ærgerligt, at man fra et flertal i Folketinget ikke vil være med til at bruge tiden til at skaffe de her lejere nogle bedre rettigheder; det har de fortjent.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 39 (S, SF og EL) stemte for, 58 (V, DF, KF, RV og KD) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

45) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 112:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedrede muligheder for frakendelse m.v. af retten til at administrere udlejningsejendomme.

Af Morten Homann (SF) m.fl.

(Fremsat 27/1 2004. Første behandling 27/2 2004. Betænkning 1/6 2004).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Kl. 15.05

Forhandling

Morten Homann (SF):

Jeg har igennem behandlingen af det her forslag udviklet en fornemmelse af, at socialministeren på den ene eller anden måde har et godt øje til hr. Låsbyvendsen. Man kan se, hvis man læser referatet af førstebehandlingen af forslaget, og hvis man læser det betækningsbidrag, der er kommet fra regeringspartierne, at Låsbyvendsen spiller en meget central rolle i det her forslag.

Jeg er fuldstændig på det rene med, at Låsbyvendsen er et voldsomt problem for de lejere, som det her går ud over, men jeg tror, man skal passe på med at reducere det her til at være et problem omkring lige netop Låsbyvendsen, som af en eller anden grund er poppet op i socialministerens bevidsthed.

Det er et voldsomt problem for mange lejere, at man har udlejere i det her land, som gang på gang taber sager i huslejenævnene, og som gang på gang, hvis de anker sagerne, får det bekræftet

i boligretten, men alligevel kan få lov til at fortsætte.

Det er derfor, SF har fremsat det her forslag om, at det skal være muligt at frakende de udlejere, som taber gang på gang på gang, retten til at leje ud. I SF's øjne er det i hvert fald slaphed og mangel på konsekvens, hvis ikke man sætter ind over for de udlejere, som groft og gentagne gange bryder loven.

Derfor er det selvfølgelig også lidt skuffende, at det ikke har kunnet lade sig gøre at få tilslutning fra regeringspartierne til at lave en opstramning, der sikrer lov og orden også på det her vigtige område, som virkelig betyder noget for folks liv. Det er selvfølgelig skuffende, men jeg håber, det kan lade sig gøre at finde en løsning.

Jeg vil i hvert fald godt tilkendegive, at SF er parat til at tage forslaget frem igen i næste samling, hvis ikke det lykkes regeringen at komme med noget, som tager fat om det her problem. Jeg synes simpelt hen ikke, man kan være andet bekendt over for de lejere, som i meget stort tal må lægge ryg til, at udlejere uden nogen som helst form for konsekvens kan få lov til at fortsætte med at bryde loven.

Så ærgrelse over, at det ikke lader sig gøre at få regeringspartierne til at støtte det her forslag, men et tilsagn om, at SF er parat til at tage diskussionen op igen, for det her problem skal løses.

Freddie H. Madsen (DF):

Vi synes i Dansk Folkeparti, at SF er kommet med nogle gode forslag her, og intentionerne er også fine, synes vi.

Men vi er af den opfattelse, at vi også bør have små ejendomme med, således at man kan komme ind og straffe alle dem, som der er behov for. Samtidig mener vi også, at det skal være sådan, at indtil vi har et helt konkret forslag, så skal man tage administrationen af udlejningen fra dem, der ikke efterkommer de påbud, de får.

Vi bør i hvert fald her i den nye folketingsperiode prøve at finde ud af, hvordan og hvorledes og hvor langt vi skal gå med de enkelte ting, for der er selvfølgelig forskel på, om en ejer har 10 lejligheder eller han har 100 lejligheder. Derfor skal vi prøve i et samarbejde at finde ud af det.

Jeg er af den opfattelse, at man også fra SF's side er indstillet på at gå ind i en seriøs drøftelse af det her til efteråret, således at det vil kunne træde i kraft pr. 1. januar 2005.